

Rögtönzések Színháza

Május 4-én, szerdán este 8 órától Szegeden, a Bartók Béla Művelődési Központ (Vörösmarty u. 3.) nagytermében szerepel a budapesti *Rögtönzések Színháza*. Előadásuk érdekességét az adja, hogy a színházi élmény a nézők élethelyzeteiből, élettörténeteiből, álmaiból és ötleteiből születik meg, J. L. Moreno önismereti és terápiás módszere, a pszichodráma technikai elemeinek felhasználásával. A társulat tagjai: Szabó Judit, Váradi Mária, Kaposvári Anikó, Pitroff Ma-

riann, Erdős Judit, Mátya Melinda, Parádi József, Bakó Tihamér, Donáth Attila, Zánkay András, Simon Péter, Pálmai Kálmán, valamint a játék-mester, Kiss György Ádám a történetek rejtett szálait, a mesélők vágyait, motivációit is igyekeznek megjeleníteni.

A Bartók Béla Művelődési Központ és az Universitas Diákcentrum által szervezett előadásra belépőjegyek a helyszínen kaphatók, 150 (diákoknak 75) forintos áron.

A Szegedi Akadémiai Bizottság hírei

Ma 16 órától a Szent-Györgyi Albert Orvostudományi Egyetem és a SZAB Orvostudományi Szakbizottsága közösen, tudományos ülést szervez, melyen *Robbert Benner* professzor (Erasmus Egyetem, Amszterdam, Immunológiai Tanszék) tart előadást, dr. *Béla Ilona* egyetemi tanár elnökségével.

Május 4-én, holnap 18 órától a Nyelv- és Irodalomtudományi Szakbizottság Nyelvtudományi Munkabizottsága, a JATE Általános Nyelvészeti Tanszéke Szalamin Edit egyetemi docens „Az orosz beszélt nyelvi kutatások helyzete” c. előadásának ad helyt a Nyelvészeti Műhely aktuális rendezvényeként. – Ugyanaznap délelőtt 10 órakor Tarhoson, és 5-én de. 10 órakor Gyulán a SZAB Társadalmi Beilleszkedési Zavarok Munkabizottsága más rendezőszervekkel együttműködve, kihelyezett tudomá-

nyos konferenciát rendez „A szociális beilleszkedés, szociális gondoskodás” címmel. A *kétnapos konferencián* több előadás és referátum hangzik el.

Május 5-én 17 órától a SZOTE Tudományos Ülések Bizottság és a SZAB Orvostudományi Szakbizottsága, minden hónap első csütörtökjén rendezi foglalkozását. Most *Martonosi Antál*, a SZOTE vendégprofesszorának „A sejtkalcium-szabályozás molekuláris biológiája” c. előadására várják az érdeklődőket.

Május 6-án 9 órától a SZAB Orvostudományi Szakbizottság és a Szent-Györgyi Albert Orvostudományi Egyetem együttesen kétnapos Dermatológiai Tudományos Kongresszust szervez, nemzetközi részvétellel. E témakörből a kongresszuson két nap alatt 40 előadást hallhatnak a résztvevők, külföldi előadóktól.

Radnótisták sikere

Végehez közelednek az idei országos középiskolai tanulmányi versenyek. Megérkezett néhány döntő eredménye is, melyben kiválóan szerepeltek a radnótista diákok.

Számítástechnikában Kovács Zoltán IV. M osztályos tanuló 6., Papp László III. M osztályos tanuló 17. lett. (Mindkettőjük tanára Pasek Béla.)

5400 indulóból 62 diákot hívtak a döntőbe biológiából.

Ide öt radnótis diák került, ahol *Szegény Krisztina* III. B osztályos 2. díjat nyert, osztálytársa, *Ágó Katalin* 12. lett. (Tanáruk: *Gál Béla*.) A negyedikes *Dancsházy Csaba* 17. helyezést ért el az I. kategóriában (dr. Szolnoky Jenőné). A II. kategóriában 22. *Járolai József* III. B osztályos (dr. Szolnoky Jenőné), 32. *Kiszely György* IV. A osztályos (*Gál Béla*) diák lett.

Ajándék Dimovics Renátának

■ Április 16-án Budapesten „Rom-szom” (Cigány vagyok) címmel országos cigány nyelvű vers- és prózamondó versenyt rendeztek, ahol *Dimovics Renáta*, a Kolozsvári Téti Ált-

alános Iskola IV. osztályos tanulója 2. helyezést ért el. A városházán dr. *Ványai Éva* alpolgármester 10 ezer forintos vásárlási utalványt adott át neki. (Fotó: Schmidt Andrea)

■ „Ma Magyarországon fiatal festőművészek hagyományhoz kapcsolódva festeni, enyhén szólva, nem valami kecsesítő dolog. Aki pedig Hódmezővásárhelyre jön ilyen szándékkal, az bizonyos szakmai körökben gyanús vagy sajnálatra méltó. A veszteség listára írják” – mondta *Szalay Ferenc* festőművész a vásárhelyi Tornyai János Múzeumban Bukor Tibor tárlatmegnyitóján.

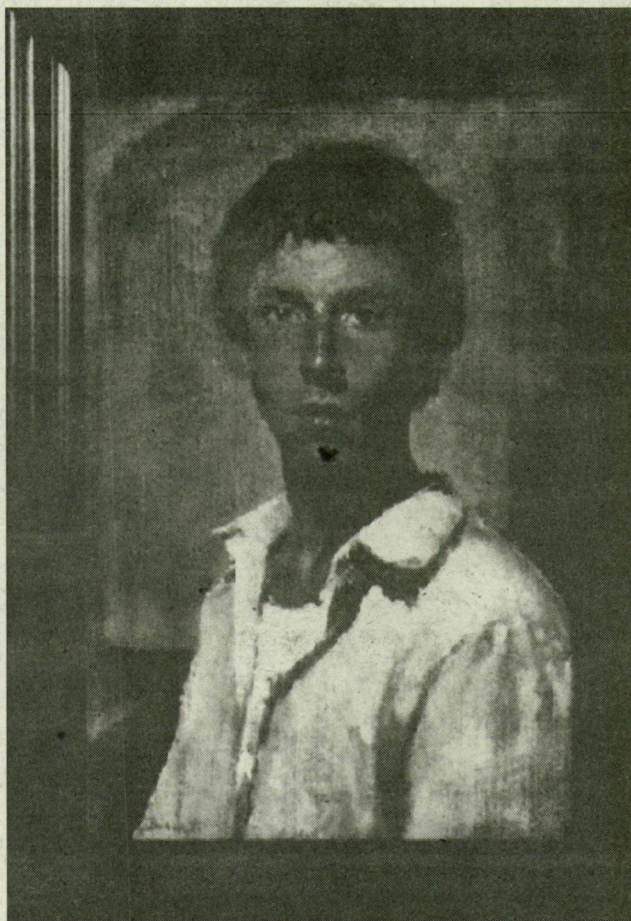
A huszonhét éves kalocsai születésű, Vásárhelyen élő, Szegeden tanító *Bukor Tibor* 1991-ben végezte el a Képzőművészeti Főiskolát, ahol olyan mesterei voltak, mint Nagy Gábor és Patay László. A diploma megszerzése után visszatért az Alma Materba, a Tömörkény István Művészeti Szakközépiskolába. Itt rajzot és festést tanít. Munkát Szegeden, műtermet viszont Hódmezővásárhelyen kapott. Volt már kiállítása szülővárosában, Szegeden, Vásárhelyen és Ausztriában. Tavaly ősszel elnyerte a szentesi Katona Kiss Ferenc nyugalmazott műszaki egyetemi tanársegéd, középiskolai rajztanár és festőművész feladta, néhai Turi Júlia tanítónő által létrehozott képzőművészeti alapítvány ösztöndíját.

Bukor Tibor nem gyorsult fel a világgal, nem lett modern és absztrakt. Olajfestményei, ceruza-, illetve szénrajzai nyugodtak, derűsek és kiszámíthatóak. A táj- és önarcképeken, valamint a portré- és fatanulmányokon kívül nemigen csinál más. Ezekben viszont profi. Ismer minden rezdülést, pillantást, mosolyt. Lírai képein idősebb rokonai köszönnek vissza.

„Világéletemben realista stílusban dolgoztam. Mindig a

„Mindig a látvány érdekelt”

Egy fiatal festőművész portréja

Önarckép

látvány érdekelt. Amikor rajzolni kezdek, kiderül, hogy a látvány mögött olyan rétegek húzódnak meg, mint a kompozíció, a forma, a szerkezet, a ritmus és az arány. Abban a pillanatban, amikor a látvány felszíni jelenségei mögé pró-

bálsz bepillantani, akkor már absztrahálok a dolgokat. Ezekből néhányat el kell hagyni, néhányat pedig fel kell erősíteni. Nekem ezt jelenti a rajzolás. Úgy érzem, ez már absztrakció, mert elvonatkoztatok a valóságtól. Akkor tudom

valamire rámondani, hogy szép, ha azt elemeztem, s válaszolni tudok a miértekre. Ha megtalálom a rendszert, akkor működik a dolog. Éppen ezért a nullpontról kell indulnom. Szerintem, akkor jó egy alkotás, amikor átszakad a valóság látszathálójára, s az ember olyan tartományba jut a ceruzájával, ahol még sosem járt.

Bukor Tibor számára éppen ezért nagyon fontos a stúdiumrajz. Nemcsak a szó hagyományos értelmében. „Az alkotói folyamat állandó gyűjtögetés a mesterség körül: néha egy érdekes felület, egy színhang vagy egy izgalmas fény-árnyék jelenség ragad meg. Ez a sajátos naplóvezetés folyamatos tevékenységet igényel. Korunkra jellemző a művészet individualizálódása. A pillanatnyi divatokon túl, nagyon erősen személyekre, magánmitológiákra és filozófiákra szakad a mesterség. Úgy látom, fennáll annak a lehetősége, hogy a művészet elveszíti valós kapcsolatát az emberekkel.” Bukor Tibor nem tud elképzelni nagy művészetet anélkül, hogy az alkotó ne járná végig azokat a már említett rétegeket, lépéseket, amelyek valahol a valóság látszathálójára mögött húzódnak meg.

„Boldog ember – mondta róla Szalay Ferenc –, mert napról napra gazdagodik, ahogy a látvány lényegéhez közelít. Kezében, egész életének programja”.

Szabó C. Szilárd

Felsőoktatás és gyakorlat

Kétlépcsős informatikai képzés a JATE-n

Nem nehéz megindokolni, miért éppen a számítástudományi egyetemi képzés tervezőinek jutott először eszébe az ún. kétlépcsős szisztéma. A szegedi tudományegyetemen az ötéves mellé már 1972-ben bevezették a hároméves, főiskolai végzettséget nyújtó képzést, mert a számítógépek elterjedésével gyakorlati szakemberek tömegére volt szükség. A József Attila Tudományegyetemen – Kalmár László akadémikusnak köszönhetően – magyarországi viszonyok között korán, már 1963-ban megkezdődött a számítástechnikai oktatás. Azóta sok víz lefolyt a Tiszán, a legendák világába került a szovjet monstium, a JATE első M-3-as számítógépe, s ma – világbanki pályázati pénzek segítségével – igazán korszerű gépparkkal és tananyaggal oktatnak; az „időben kezdés” előnyeit azonban megőrizték és kamatoztatták az egyetemen. A kétlépcsős oktatási rendszer történetéről és jelenéről beszélgettünk Imreh Balázssal, az Informatikai Tanszékcsoport vezetőjével.

A hőskor

Kétségtelenül a matematikai elmélet dominált „az első fecskék” oktatásában: a számítástechnikai képzés 1963-as bevezetése így is afféle haditettnek minősült, hiszen az ügy apostolának, Kalmár László professzornak, valamint munkatársainak egyebek mellett politikai-ideológiai természetű aggályokat is hatástalanítaniuk kellett. Amikor a főiskolai diplomát adó programozó matematikusi képzést indították, 1972-ben, már nyilvánvaló volt, ki látta helyesen a jövőt. (Természetesen Kalmár László.) Az is kiderült, hogy a főiskolai képzési idő – a három év – alatt nagyon jól el lehet sajátítani azokat a gyakorlati ismereteket, amelyekre az akkori nagy számítógépközpontok besorozott munkatársainak szüksége volt. Egyszersmind világossá vált, hogy a hároméves képzésben résztvevők között is vannak, akik szeretnék elmélyíteni tudásukat, ám a szélesebb matematikai képzést csakis azok kaphatták meg,

akik az ötéves programtervező matematikusi szakra jelentkeztek.

A párhuzamosságokat (egy más mellett folyt az öt-, illetve a hároméves képzés), valamint a főiskolai szint lezártságát mégis csak hat év múlva lehetett megszüntetni. Az 1978-ban bevezetett kétlépcsős (három plusz két év) képzési szisztéma előnye – az akkor még kevésbé számítógazdaságosság mellett – az volt, hogy a legrátermettebbek akár két diplomát szerezhettek az öt év alatt, s nem voltak elhelyezkedési gondjaik. Az első három év tanulmányi eredményétől, az államvizsga és diploma-munka minőségétől függött, kik folytathatják tanulmányait az egyetemi szintű végzettségért még két esztendeig. A többiek a főiskolai végzettség birtokában elhelyezkedtek.

Irány a gazdaság

A következő informatikai tanügyi reform tíz év múlva,

1988-ban következett, amikor – ugyancsak három plusz kettő rendszerben – bevezették a közgazdasági programozó matematikus képzést. Az első három év tananyaga ugyanaz, mint a programozóknak, illetve kiegészül néhány közgazdasági stúdiummal. A harmadév végi szűron szintén csak azok mennek át, akik megfelelő teljesítményt nyújtanak; ezután egy évig Budapesten, a Közgazdaságtudományi Egyetemen tanulnak, majd az utolsó két félévre visszajönnek Szegedre.

A két egyetem szerződésben szabályozott együttműködésének jók az eredményei. Az első közgazdászprogramozók tavaly végeztek, többségük bankokban, egyéb pénzintézetekben helyezkedett el.

Új szakmák

Imreh Balázs szerint a kétlépcsős oktatási szisztémát, s ezen belül is a más szakmára (közgazdaságtudomány) kiterjesztett képzést az élet, a gaz-

daság, a munkaerőpiac változásai igénylik és igazolják. Az 1990-ben, világbanki fejlesztéssel végrehajtott, a tananyagot és az eszközrendszert egyaránt érintő korszerűsítés óta európai színvonalúnak mondható a szegedi informatikai képzés. A hallgatók Tempus-programok keretében külföldön is tanulhatnak, s tapasztalataik szerint az itthoni szakmai képzési feltételek egyenrangúak a nyugatiakkal (a nyelvtudás és -gyakorlás szempontjából viszont nagyon előnyös egy-egy külföldi egyetemen eltöltött szemeszter).

Bár az informatika rohamléptű fejlődése folytatódik, s van mivel foglalatlanokodni a szakma minden csínját-bínját elsajátítani óhajtó hallgatóknak, az oktatók most is új vállalkozásokat készítenek elő. Jól érzékelhető ugyanis a társadalmi igény olyan szakemberekre, akik a számítógép mellett valamilyen más szakmához is értenek. A közgazdasági programozó matematikus-képzés sikerén felbuzdulva, most a Pénzügyi és Számviteli Főiskolával közösen tervezik egy új szak alapítását: ugyan csak kétlépcsős rendszerben pénzügyi informatikusok képzését szeretnék elindítani. Az első három évet a főiskolán, a utolsó kettőt a JATE-n végzik a hallgatók. A tananyagot már kidolgozták, a szakalapítási kérelem folyamatban van, elképzelhető, hogy jövőre indulhat a pénzügyekhez is értő számítástudományi szakemberek képzése. Mivel nagy igény mutatkozik a belügyi szakmákat és az informatikát ötvöző tudásra, a Rendőrtiszti Főiskolával is tárgyalnak a JATE oktatói egy új szakma kétlépcsős oktatásának bevezetéséről.

S. E.